

elfb

KURIER Wileński

WTOREK, 31 MARCA 1992 R.
Nr 62 (11831)

Pobyt polskiej delegacji parlamentarnej

Na zaproszenie Rady Najwyższej Republiki Litewskiej przebywała w republice delegacja komisji w sprawach zagranicznych Sejmu i Senatu Polski z przewodniczącym delegacji — przewodniczącym komisji spraw zagranicznych Bronisławem Geremekiem. Delegacja wzięła udział w mszy świętej w wileńskim kościele św. Ducha, spotkała się z

komisją spraw zagranicznych Rady Najwyższej.

30 marca delegacja przyjął przewodniczący Rady Najwyższej Republiki Litewskiej Wytautas Landsbergis. Odnotowano, że o obie strony nastawione są na poprawę stosunków litewsko - polskich. Wyrażono przekonanie, że takie spotkania staną się dobrą

tradycją. Wiele uwagi poświęcono problemom rozwiązywania rad w rejonach wileńskim i sołectzkiem, prywatyzacji na Wileńszczyźnie.

W spotkaniu wziął udział przewodniczący komisji spraw zagranicznych Rady Najwyższej Republiki Litewskiej Wydmantas Pawilonis. (ELTA)

Wizyta na wybrzeżu

28 marca przewodniczący Rady Najwyższej Republiki Litewskiej Wytautas Landsbergis odwiedził Ziemie Kłajpedzką.

W zarządzie portowego miasta spotkał się z deputowanymi do Rady Miejskiej, przedstawicielami partii i ruchów społecznych. Zagajając rozmowę przewodniczący Rady Miejskiej Wytautas Czepas dokonał przeglądu aktualnych problemów Kłajpedy.

W Landsbergis odnotował, że obecnie w Kłajpedzie budzi kontrowersje obcych wojsk. Prócz tego ważną rzeczą jest poprawa stosunków Litwinów i mieszkańców innej części, rozszerzenie budownictwa mieszkań podzielnych dla młodych rodzin.

Po zapoznaniu się z przewidywaną lokalizacją budowy stacji produktów naftowych i w słuchaniu różnych poglądów kłajpedzian przewodniczący podkreślił, że czas już zakończyć dyskusję i po znalezieniu najszybszego rozwiązania zapoznać z nim społeczeństwo, nie zlekkać z budową żywotnie ważnego dla Litwy obiektu.

W Landsbergis spotkał się z przedstawicielami Związku Robotników i społeczeństwa mia-

sta, odpowiedział na liczne pytania.

Tysiące mieszkańców rejonu kłajpedzkiego oklaskiwało przewodniczącego Rady Najwyższej na Placu Samorządu miasta Gardai. Niektórzy ludzie trzymali plakaty, wyrażające wotum nieufności dla kierownictwa rejonu. Uczestnicy spotkania z uwagą wysłuchali przemówienia W. Landsbergisa.

Przewodca republiki rozmawiał z mieszkańcami wsi Purmaliai, wysłuchał ich zarzutów pod adresem administracji gospodarstwa państwowego „Tauraulakis” i urzędników władz rejonowych, którzy nie stworzyli ludziom wsi normalnych warunków do gospodarowania, spotkał się z kierownictwem rejonu kłajpedzkiego — przewodniczącym rady J. Paliakasem i zarządcą R. Stonyssem, omówił stosunki miasta i rejonu podmiejskiego, sprawę zwrotu nieruchomości.

W Landsbergisowi towarzyszyła grupa deputowanych do Rady Najwyższej reprezentująca wyborców portowego miasta i rejonu kłajpedzkiego.

A. PIPARAS,
kor. ELTA

NA ZDJĘCIU: (od lewej) Wydmantas Pawilonis — przewodniczący Komisji Zagranicznej parlamentu RP oraz Bronisław Geremek — przewodniczący Komisji Zagranicznej Sejmu RP.

Rozmowy niełatwe, lecz potrzebne

Dwa dni, 29 i 30 marca, w Wilnie bawiła delegacja Komisji Spraw Zagranicznych Sejmu i Senatu Rzeczypospolitej Polskiej na czele z przewodniczącym komisji Bronisławem Geremekiem. Delegacja wzięła udział w mszy świętej w wileńskim kościele św. Ducha, spotkała się z

komisją spraw zagranicznych Rady Najwyższej. 30 marca delegacja przyjął przewodniczący Rady Najwyższej Republiki Litewskiej Wytautas Landsbergis. Odnotowano, że o obie strony nastawione są na poprawę stosunków litewsko - polskich. Wyrażono przekonanie, że takie spotkania staną się dobrą tradycją.

Wileńszczyźnie nie dojrzały warunki. B. Geremek poinformował też, że strona litewska nie zgodziła się na propozycję wspólnego „okrągłego stołu”, ale jest nadzieja — stwierdził — że się zgodzi.

Najprzeważającym dniem był poniedziałek, 30 marca. Od samego rana odbyło się spotkanie gości z polską frakcją litewskiego parlamentu. Prezes frakcji Ryszard Maciejkianiec sugerował, że należy stworzyć wspólny litewsko-polski zespół międzyparlamentarny.

Ze strony frakcji głos zabrali Stanisław Akanowicz, Zbigniew Balciewicz, Czesław Okfińczyc, Stanisław Pieszko. Z balcewiczy stwierdził, że dopóki będą rozpisane nowe wybory do rad samorządów, na Wileńszczyźnie meze dojść do nieodwracalnych zmian. Mówca zapytał również gości, jak w Polsce spełniane są postulaty Litwinów.

S. Akanowicz i S. Pieszko postuluwali, że proces zwrotu ziemi i prywatyzacja w interesie ludności musiałyby odbywać się pod patronatem wybranym rad samorządów, a nie pełnomocni-

ków rządu. Natomiast Cz. Okfińczyk powiedział, że Prokuratura Generalna Litwy uważa, iż określenie gmin jako polskie narodowościowo należy odwołać. Zdaniem Cz. Okfińczyka, w tych gminach należałoby ogłosić dwa języki oficjalne — polski oraz litewski i raz jeszcze zgłosić wniosek do parlamentu o wyborach.

Rozmowy na krótko zostały przerwane, ponieważ według wcześniej ułożonego regulaminu miało odbyć się spotkanie gości z Polski z Dyrektorem Generalnym Departamentu ds. Narodowości Haliną Kobjekaitę i szefową Litewskiej społeczności. Jednakże rozmowa z H. Kobjekaitę odbyła się z samego rana; przedto dziennikarzem byli obecni tylko na spotkaniu z zapowiadzaną społecznością. W pięknej Sali Prezydenckiej powitał ich w imieniu „Vilni” Izidorius Szimelionis. Historyk prof. Antanas Tyla min. postuluwał, aby Sejm i Senat RP dały cenne zajęciu Wilna przez Żeluzowski. Mówca był oburzony.

(Dokończenie na str. 7)

Rozmowa W. Landsbergisa z L. Meri

30 marca do przewodniczącego Rady Najwyższej Republiki Litewskiej Wytautas Landsbergisa przyjechał minister spraw zagranicznych Republiki Finlandii Lennart Meri. Przedstawicielstwo ambasady Republiki Finlandii w Warszawie Republiki Litewskiej w sprawie porozumienia podpisanego Aktu

Końcowego latem tego roku w Helsinkach. Jak można sądzić z rozmowy, jeżeli będzie się proponować podpisanie tego dokumentu krajowi okupującemu z okupowanymi, to Estonia go nie podpisze. Podpisanie jest możli-

we tylko wtedy, gdy osiągnie się chociaż już dokładnie określone zobowiązania Rosji w sprawie całkowitego wycofania byłych wojsk sowieckich z Estonii.

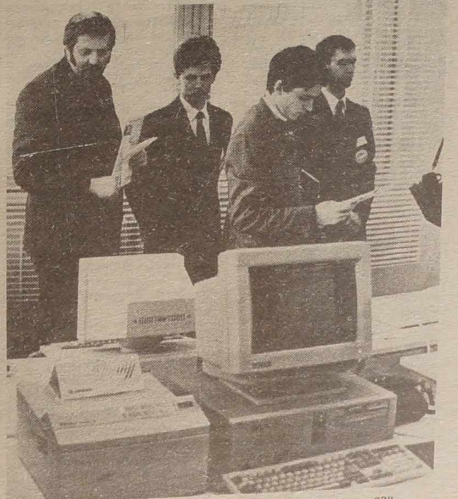
(ELTA)

Prezentuje „Canon“

Wczoraj w stolicy Litwy, przy ulicy Pilies 23 otwarto wystawę prezentującą najnowszy sprzęt kopierski i telekomunikacyjny znanej na całym świecie firmy japońskiej „Canon”. Zorganizowała wystawę Ministerstwo Łączności i Informatyki Litwy przy pomocy przedsiębiorstwa państwowego „VARICOM” oraz oficjalnego agenta handlowego produkcji „Canon” w Litwie „Elisis”.

Jak powiedział w toku otwarcia przedsięwzięcia zastępca ministra łączności i informatyki Litwy pan R. Krukuskas, poprzez tę wystawę zamierza się przybliżyć nasze odrażające się państwo z potentatami produkcji sprzętu elektronicznego. A ku temu są wszystkie przesłanki.

(Dokończenie na str. 7)

NA ZDJĘCIU W. Charina: na wystawie „Canon-Vilnius-92”.

Wokół uchwały rządu w sprawie statusu ziem podmiejskich

1 lutego br. gamięściliśmy na naszych łamach interpelację poselską do premiera RL G. Wagnoriusa i prokuratora generalnego RL A. Paulauskasa, wysłoszona przez deputowanych Z. Balczewicza, Cz. Okliczyca, R. Maciejkiewicza i S. Kalanowicza. Dotyczy ona uchwały rządu z dnia 31 grudnia 1991 r. o schemacie pierwszoplanowego budownictwa oraz terenów rezerwowych rozwoju Wilna". Zgodnie z tą decyzją obszary, znajdujące się w 9 gminach rejonu wileńskiego i 2 gminach w rejonie trockim — 15470 ha powierzchni ziemi przeznacza się pod pierwszoplanową zabudowę oraz 11695 ha powierzchni terytoria rezerwowe. Dodam, że w myśl uchwały, ziemia, znajdująca się na terenie pierwszoplanowego budownictwa nie podlega zwrotowi i nie jest prywatyzowana dla potrzeb rolnictwa, a ziemia terenów rezerwowych zwracana jest byłym właścicielom do ograniczonego użytkowania gospodarczego, nie prywatyzowana jednak dla potrzeb rolnictwa. W interpelacji deputowani zaznaczyli, że tą uchwałą rząd faktycznie zmienił status praw znajdujących się na tym terytorium ziemi, chociaż formalnie nie zmienił granic m. Wilna. Podział administracyjno-terytorialny oraz zmiany w nim są prerogatywą nie rządu, lecz Rady Najwyższej, która, nawiasem

mówiąc, tej sprawy nie omawiała. Zdaniem deputowanych, rząd podejmując wspomnianą uchwałę, ograniczającą prawa majątkowe ludzi — prawo przywrócenia własności na ziemię i lasy, naruszył Tymczasową Ustawę Sadniczą RL oraz Ustawę o rządzie.

W interpelacji prozono premiera G. Wagnoriusa o wyjaśnienie, na mocy jakiej ustawy Republiki Litewskiej rząd ustalił specyficzny status ziemi, ograniczając w ten sposób prawo byłych właścicieli do jej wykupienia. Proszono też poinformować, czy rząd uzgodnił tę sprawę z pełnomocnikiem rządu na rejon wileński, samorządem rejonu trockiego oraz radami gminnymi, których terytoriów to dotyczy.

5 marca br. w publikacji pt. „Minister wskazuje na prokuratora, a ten — na ministra” zamieściliśmy odpowiedź na powyżej zasygnalizowaną interpelację poselską, których udzielił minister budownictwa i urbanistyki RL A. Nasvytis, zastępca prokuratora generalnego RL G. Noruknas. Do tego problemu ustosunkował się również parlamentarna komisja rolna, której wnioski przedstawił jej przewodniczący M. Trelnis. Dziś — ciąg dalszy zapoczątkowanego tematu.

rejonów wileńskiego i trockiego. Zaczynamy pisma potwierdzające, że na początku stycznia 1992 r. wszystkie zainteresowane strony osiągnęły zasadnicze porozumienie w sprawie pierwszoplanowego budownictwa przy rozwoju miasta i terytoriów rezerwowych. Obecnie jeszcze toczą się spory, dotyczące dyloksacji niektórych obszarów. Schemat, jak jest wymaganie w skali 1:10000, nie został jeszcze zakończony.

Punkt 4 artykułu 12 ustawy „O trybie i warunkach przywrócenia praw własnościowych obywateli do zachowanych nieruchomości” ustala, że wykupująca ziemię (zgodnie z uchwałą rządu nr 423 z 12 października 1991 r. nie podlegającą zwrotowi ziemi), jest ziemia, która na dzień wejścia w życie tej ustawy należała do miast, osiedli typu miejskiego i miasteczek albo w myśl projektów zabudowy przewidziana jest do rozszerzenia jej miejscowości. Opracowując schemat rozszerzenia miasta oraz projekty uchwał rządu nr 470 z 15 listopada 1991 r. i zatwierdzonym przez niego trybem wcielania w życie ustawy Republiki Litewskiej „O trybie i warunkach przywracania praw własnościowych obywateli do zachowanych nieruchomości”, której podpunkt 4 punktu 51 wyjaśnia, że stosowane w ustawie pojęcie „projektów zabudowy” w uchwale tej ująłono, że „za projekty zabudowy należy uważać generalne projekty szczegółowego rozplanowania albo ustalone w myśl uchwały rządu Republiki Litewskiej strefy podmiejskie”.

Rząd uchwał „O planowaniu terytoriów rezerwowych miasta Wilna” zgodnie z potencjami ustalił przeznaczenie użytkowania ziemi i osiedli, czyi praw obywateli do wykupienia ziemi barziej niż osiedli, jest ustawa o reformie rolnej, raz ustawa „O trybie i warunkach przywracania praw własnościowych obywateli do zachowanych nieruchomości”.

Siomulowanie punktu 4 artykułu 12 ustawy „O trybie i warunkach przywracania praw własnościowych obywateli do zachowanych nieruchomości” traktuje się niejednako. Niezadko uważa się, że w tym celu, działając wyłączenie z każdej administracyjnej strefy osiedli, Tymczasem znacząco rozległ się, że miasta, miast nawet zbył, rządy, w tym tego byłoby rzeczą, w celu mentowanie ludziom znieść ten artykułu. Nie jest celowe, że osiedle uchwały rządu w sprawie realizowania „rozwoju miast” gdyż to samo przez się, zaimplementacja reformy rolnej. Na zdaniem terytorja rozwoju państwa należąco dalej detalizować, atrakcje projektowania i lokalnego określania obszarów za do wykupienia. W uchwał rządu nr 608—611 z 31 grudnia 1991 r. porównałowaliśmy do drugimi punkcie pojęcie „projektów zabudowy” podlegająca zwrotowi, w tym pojęciem „co wykupienia” i „wyłączenie” dobowie należałoby „wyłączenie” z trybu wykupu ziemi w granicach działania punktu 4 artykułu 12 ustawy „O trybie i warunkach przywracania praw własnościowych obywateli do zachowanych nieruchomości” i poza tego „nieuchomości” i ostatnie wyłączenie utworzyć fundusz rynku ziemi na okres aż do zakończenia ograniczenia prywatyzowania ziemi, ustalonego w skłapieniu i w punkcie 1 artykułu 11 ustawy o reformie rolnej.

Rozwój miasta Wilna, przewidziany w zatwierdzonym planie generalnym (zatwierdzony w 1981 r.), w kierunku północno-zachodnim wstrzymuje się, ze względów ochrony przyrody. W myśl generalnego schematu ochrony przyrody (zatwierdzonego w 1986 r. terytoria te mają szczególnie ważne znaczenie ekologiczne dla całej Litwy, dlatego niedopuszczalna jest ich intensywna urbanizacja. Z tej przyczyny miasto jest zmniejszone do skądania nowych terytoriów dla swego rozwoju. Podmiejska strefa miasta Wilna (zatwierdzona w 1970 r.) jest niezmiernie rozległa. Jest rzeczą niecelową automatycznie uznawać ją za wykupującą ziemię. Obecnie przygotowywany i zatwierdzony schemat pierwszoplanowego budownictwa i terytoriów rezerwowych rozwoju miasta określili terytorja ewentualnych interesów miasta, strefy podmiejskie miasta, terytorium pierwszoplanowego budownictwa, traktowane jako ziemia do wykupienia, stanowią tylko część strefy podmiejskiej miasta Wilna, której ziemi ustawowo ustalono jako ziemię do wykupienia. W ten sposób znacznie zmniejszono obszar ziemi do wykupienia. Terytorja pierwszoplanowego budownictwa, położona poza obrębem tej strefy (na ziemi gminy strotrockiej, gospodarstwa „Stare Troki” w rejonie trockim), zapewne powinny być wykupione w innym trybie, gdyż znajdują się one poza obrębem działania punktu 4 artykułu 12 ustawy „O trybie i warunkach przywracania praw własnościowych obywateli do zachowanych nieruchomości”.

Zgodnie z artykułem 7 Kodeksu Ziemskiego, zatwierdzony przez rząd Republiki Litewskiej, Punkt 3 artykułu 14 ustawy o reformie rolnej przewiduje, że państwowy funduszem ziemi, do którego należy nie wyprzedana ziemia, dysponuje rząd.

W ustawie o reformie rolnej przewidziano ograniczenia dyloksjonowania ziemią oraz inne warunki zależnie od przeznaczenia jej użytkowania (punkt 3 artykułu 12, punkt 2 artykułu 11) ustawy o reformie rolnej i in.). Dlatego w czasie reformy jest

Z PUNKTU WIDZENIA SAMORZĄDÓW

Zanim zapada decyzja rządu, 2 grudnia 1991 r. naczelnik rejonu trockiego A. SADRKAUS w odpowiedzi dla Wileńskiego Zarządu Miejskiego w sprawie perspektywicznych granic miasta Wilna pisał:

Po rozpatrzeniu wniosków przedstawionych przez Wileński Zarząd Miejski w sprawie kierunków rozszerzenia miasta, proponujemy przewidzieć:

1. Zanim nie ukształtują się nowe struktury miasta, nie zmieniać granic administracyjnych rejonu;

2. Szczegółowe rozplanowanie parceli prowadzi i przydzielają parcele pod budowę zarządy rejonu trockiego i miasta Wilna na podstawie osobnego porozumienia;

3. W osiedlach, które trafiają w perspektywiczne granice miasta Wilna, prywatyzować posesje według faktycznego użytkowania, a w zagrodach — w wielkości 1 ha.

Jeżeli nasze propozycje są dla Was do przyjęcia, to nie sprzeciwilibyśmy się, aby pierwszoplanowej zabudowie miasta Wilna w granicach rejonu trockiego przeznaczone kołchoz „Zwycięstwo” — 1320 ha i kołchoz „Stare Troki” — 1515 ha.

Pełnomocnik rządu na rejon wileński A. MERKYS 29 października 1991 r. również uświadomił się do propozycji Wileńskiego Zarządu Miejskiego:

Samorząd rejonu wileńskiego po rozpatrzeniu waszych propozycji „O przydzieleniu terytoriów pod budownictwo indywidualne”, uważa za celowe projektowanie parceli przydzielania mieszkańcom miasta pod takie budownictwo nie następujących zaproponowanych przez was terytoriach rejonu wileńskiego;

w sadownictwie państwowym przedsiębiorstwie rolnym „Awizienis” — 535 ha, w Buwidzińskiej Wyższej Szkole Rolniczej — 850 ha, w kołchozie „Kiwiszkes” — 966 ha, w kołchozie „Mickunai” — 1450 ha.

Częściowo celowo jest projektować działki pod budownictwo indywidualne w państwowym drobarskim przedsiębiorstwie „Gulbinis”. Jednakże na razie nie rozstrzygnięto dalszych losów południowej części tego gospodarstwa. Możliwe, iż trzeba będzie pozostawić ziemię dla zapewnienia normalnego jej funkcjonowania. Na tym terenie przewidziano również działki pod budownictwo indywidualne dla ludzi pracy rejonu. Na terytorium Wileńskiej Wyższej Szkoły Rolniczej obecnie już się projektuje osiedle, więc niecelowe są prace w zakresie ponownego projektowania.

Pismo A. Merkysa z dn. 5 grudnia ubiegłego roku wystosowane do rządu RL, a także Wileńskiego Miejskiego Samorządu, które poniej zamieszcza-

my, dotyczy uzgodnienia schematu rozwoju m. Wilna:

Samorząd rejonu uzgodnił z m. Wilnem, że miasto przeprowadzi prace projektowe w gminach buwidzińskiej, wileńskiej, rzeszańskiej, mickunskiej i grigajkiej. Jednakże samorząd miasta dotychczas nie uzgodnił z nami konkretnych warunków przekazania ziemi miastu i nadal żąda przekazania ziemi miastu na nie wiadomo jakich warunkach, na co nie możemy się zgodzić. Dobelega końca zabudowa byłej wsi Pilaitė — dzielnica Gluziai. Jednakże dotychczas m. Wilno nie przejeło ziemi na tym terytorium.

Uświadamiając potrzeby miasta na jego rozwój, chcąc pozostawić się w sprawie utworzenia funduszu nieprywatyzowanej ziemi, przedstawiliśmy już część propozycji do rozwiązania tych kwestii. Chociaż byłoby lepiej, aby przekazanie ziemi miastu nastąpiło dopiero po tym, gdy zostanie dokonana prywatyzacja na tym terytorium.

Granice schematu pierwszego odcinka rozszerzenia miasta albo strefy nieprywatyzowanych gruntów powinny ograniczyć się tylko do obszaru, jaki miasto zamierza zabudować w ciągu 5 lat, gdyż po upływie 5 lat każdy właściciel ma prawo ziemię sprzedać lub wydzierżawić.

W strefie nieprywatyzowanej ziemi produkcyjnej budynki rolnicze utracą swe znaczenie funkcjonalne, a na stworzenie nowych mocy wytwórczych będą potrzebne duże środki. Dlatego przed podjęciem decyzji w sprawie przydzielenia ziemi miastu, samorząd miejski powinien zrealizować do budżetu rejonu wileńskiego całą kwotę kompensat wypłaconych za obiekty o przeznaczaniu socjalnym, znajdujących się na przydzielonym miastu terytorium uwzględniając istniejące w danym momencie ceny budownictwa.

W strefie nieprywatyzowanej ziemi uchwałą rządu trzeba ustalić wysokość podatku gruntowego dla znajdujących się tu mieszkańców i ceny wykupu ziemi z uwzględnieniem warunków jako miejscowości wiejskiej.

Kompensata do budżetu rejonowego powinna być włączona za przekazywaną miastu ziemię przed przydzieleniem jej miastu.

W trybie pilnym należy rozwiązać kwestię przejęcia zabudowanych już ziemi i kompensat za nie.

Tabela kalkulek zaspokoić zapotrzebowanie na niezbędną im ziemi instytucji naukowych i uczelni: filii Litewskiego Instytutu Rolnictwa w Wece, Buwidzińskiej Wyższej Szkoły Rolniczej, Wileńskiej Wyższej Szkoły Rolniczej i Bukiskiej Szkoły Rolniczej.

Po przydzieleniu miastu ziemi, wszystkie usługi socjalne, komunalne mieszkaniowe i instytucjonalne” oraz ustawą Republiki Litewskiej o reformie rolnej. W punkcie 3 artykułu 13 ustawy o reformie rolnej stwierdza się, że ziemia nie podlegająca prywatyzacji jest „ziemią do ogólnego użytku, rekreacji i społecznego budownictwa miast, wiejskich osiedli typu miejskiego i udrzowisk zgodnie z uodoklanymi decyzjami rządu Republiki Litewskiej”. W celu ustalenia granic, ilości takiej ziemi i jej przeznaczenia opracowywano schematy rozwoju dla wszystkich miast republiki, miast rejonowych oraz osiedli typu miejskiego. Tryb ich przygotowania i przedstawiania zawarty jest w punkcie 3 uchwały rządu RL nr 423 z 12 października 1991 r. oraz w podpunkcie 3 punktu 29 zatwierdzonej uchwały „Metodyki przygotowania i uzasadnienia ekonomicznego projektów urządzeń terenów w ramach reformy rolnej” dla miejscowości i wiejskich”. W punkcie 3 wspomnianej uchwały poleca się wielu ministerstw, departamentom i służbom przedstawić Państwowemu Instytutowi Urządzenia Terenu zatwierdzonych danych i materiałów granicznych o nie podlegających zwrotowi i prywatyzacji oraz ograniczonego użytkowania gospodarczego obszarów gruntowych”. W punkcie 29 wspomnianej metodyki ustala się, że nie podlegająca zwrotowi (wykupująca przez państwo) i prywatyzacji ziemia tworzy obszary ziemi potrzebne do ogólnego użytku i rekreacji miast, osiedli wiejskich, udrzowisk. Zapotrzebowanie na nie dla rozwoju budownictwa społecznego, mieszkaniowego i rekreacyjno-infrastuktury miast i osiedli typu miejskiego ustalają zarządy miejskie i rejonowe na podstawie przygotowanych schematów rezerwowych terytoriów rozszerzenia miast (M 1:10000). Schematy te powinny być uzgodnione z Ministerstwem Budownictwa i Urbanistyki, Departamentem Ochrony Środowiska i zatwierdzone przez rząd Republiki Litewskiej. W oparciu o te dyrektywne schematy rozszerzenia miasta Wilna przygotowywał Wileński Zarząd Miejski uzgodnione z zarządami

REAKCJE NA INTERPELACJĘ DEPUTOWANYCH:

MINISTERSTWO BUDOWNICTWA I URBANISTYKI RL

Schemat pierwszoplanowego budownictwa oraz terenów rezerwowych rozwoju miasta Wilna opracowywano kierując się ustawą Republiki Litewskiej „O trybie i warunkach przywracania praw własnościowych obywateli do zachowanych nieruchomości”, której podpunkt 4 punktu 51 wyjaśnia, że stosowane w ustawie pojęcie „projektów zabudowy” w uchwale tej ująłono, że „za projekty zabudowy należy uważać generalne projekty szczegółowego rozplanowania albo ustalone w myśl uchwały rządu Republiki Litewskiej strefy podmiejskie”.

Rozwój miasta Wilna, przewidziany w zatwierdzonym planie generalnym (zatwierdzony w 1981 r.), w kierunku północno-zachodnim wstrzymuje się, ze względów ochrony przyrody. W myśl generalnego schematu ochrony przyrody (zatwierdzonego w 1986 r. terytoria te mają szczególnie ważne znaczenie ekologiczne dla całej Litwy, dlatego niedopuszczalna jest ich intensywna urbanizacja. Z tej przyczyny miasto jest zmniejszone do skądania nowych terytoriów dla swego rozwoju. Podmiejska strefa miasta Wilna (zatwierdzona w 1970 r.) jest niezmiernie rozległa. Jest rzeczą niecelową automatycznie uznawać ją za wykupującą ziemię. Obecnie przygotowywany i zatwierdzony schemat pierwszoplanowego budownictwa i terytoriów rezerwowych rozwoju miasta określili terytorja ewentualnych interesów miasta, strefy podmiejskie miasta, terytorium pierwszoplanowego budownictwa, traktowane jako ziemia do wykupienia, stanowią tylko część strefy podmiejskiej miasta Wilna, której ziemi ustawowo ustalono jako ziemię do wykupienia. W ten sposób znacznie zmniejszono obszar ziemi do wykupienia. Terytorja pierwszoplanowego budownictwa, położona poza obrębem tej strefy (na ziemi gminy strotrockiej, gospodarstwa „Stare Troki” w rejonie trockim), zapewne powinny być wykupione w innym trybie, gdyż znajdują się one poza obrębem działania punktu 4 artykułu 12 ustawy „O trybie i warunkach przywracania praw własnościowych obywateli do zachowanych nieruchomości”.

Zgodnie z artykułem 7 Kodeksu Ziemskiego, zatwierdzony przez rząd Republiki Litewskiej, Punkt 3 artykułu 14 ustawy o reformie rolnej przewiduje, że państwowy funduszem ziemi, do którego należy nie wyprzedana ziemia, dysponuje rząd.

W ustawie o reformie rolnej przewidziano ograniczenia dyloksjonowania ziemią oraz inne warunki zależnie od przeznaczenia jej użytkowania (punkt 3 artykułu 12, punkt 2 artykułu 11) ustawy o reformie rolnej i in.). Dlatego w czasie reformy jest

A. NASVYTIS

PROKURATURA GENERALNA RL

Ważna interpelacja w sprawie zgodności z prawem uchwały rządu Republiki Litewskiej nr 423 z 31 grudnia 1991 r. o schemacie pierwszoplanowego budownictwa i terytoriów rezerwowych rozwoju miasta Wilna została rozpatrzona w Prokuraturze Generalnej Republiki Litewskiej.

Rząd Republiki Litewskiej uchwał nr 616 z 31 grudnia 1991 r. zatwierdził schemat budownictwa i terytoriów rezerwowych rozwoju miasta Wilna, w tym celu rozszerzenia budownictwa pierwszoplanowego i terytoriów rezerwowych obszarów rezerwowych rejonu trockiego. W uchwale rządu rejonu trockiego, w trybie pilnym, ustalono, że ziemia budownictwa pierwszoplanowego podlega zwrotowi i prywatyzacji, a nie działalność gospodarczą. Natomiast ziemia terytoriów rezerwowych podlega zwrotowi i in.). (Dokontczenie na str. 6)

Ustawa Republiki Litewskiej o sądach

ROZDZIAŁ I SYSTEM SĄDOWNICTWA REPUBLIKI LITEWSKIEJ

Artykuł 1. Sądy Republiki Litewskiej

1. W Republice Litewskiej wydziały sądownictwa realizują swoje zadania zgodnie z ustawami sądowniczymi, sądy okręgowe, Sąd Apelacyjny Litwy i Sąd Najwyższy Litwy.

2. Sady Republiki Litewskiej są osobnymi prawami, mają pieczęć własną z godłem Państwa Litewskiego.

3. Sady dzielnicowe są częścią sądownictwa sądu, jego zaopiniowanie i sądownictwo, Zastępców przewodniczącego sądu mianuje się w sądzie, który liczy co najmniej pięciu sędziów.

4. Sąd okręgowy składa się z przewodniczącego sądu okręgowego, przewodniczących wydziałów i sędziów.

5. W sądzie okręgowym jest wydział spraw cywilnych i wydział spraw karnych.

6. Trybunał odwołań sądu sądownictwa okręgowego ustawa.

7. Sąd Apelacyjny Litwy składa się z przewodniczącego Sądu Apelacyjnego, przewodniczących wydziałów, sędziów.

8. W Sądzie Apelacyjnym jest wydział spraw cywilnych i wydział spraw karnych.

9. Sędziów Sądu Apelacyjnego mianuje się w stolicy Republiki Litewskiej i Wilnie.

10. Sąd Najwyższy Litwy składa się z przewodniczącego sądu, przewodniczących wydziałów, sędziów.

11. W Sądzie Najwyższym jest wydział spraw cywilnych, wydział spraw karnych i Senat sędziów.

12. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje się w stolicy Republiki Litewskiej i Wilnie.

13. Liczba sędziów

1) Liczba sędziów w sądach dzielnicowych, okręgowych, Sądu Apelacyjnym ustala Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek przewodniczącego Sądu Najwyższego i ministra sprawiedliwości.

2) Liczba sędziów w Sądzie Najwyższym ustala Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek przewodniczącego Sądu Najwyższego.

3) W sądzie dzielnicowym powinno pracować co najmniej dwóch sędziów.

ROZDZIAŁ II KOMPETENCJE SĄDU

Artykuł 7. Kompetencje sądu dzielnicowego

1) Sąd dzielnicowy jest pierwszą instancją:

- 1) w sprawach cywilnych;
- 2) w sprawach karnych;
- 3) w sprawach administracyjnych.

2) w sprawach związanych z egzekwowaniem decyzji i wyroków.

3) w sprawach dotyczących obywateli i dochodzących tytułu osób urzędowych.

Artykuł 8. Kompetencje sądu okręgowego

1) pierwsza instancja w sprawach cywilnych, przyspisanym ustawa do jego kompetencji;

2) pierwsza instancja w sprawach karnych, przyspisanym ustawa do jego kompetencji;

3) instancja apelacyjna od decyzji, wyroków, orzeczeń i uchwał sądów dzielnicowych;

4) instancja kasacyjna od uprawomocnionych decyzji, wyroków i uchwał sądów sądowniczych.

Artykuł 9. Kompetencje Sądu Apelacyjnego

Sąd Apelacyjny jest instancją odwoławczą od spraw, które rozstrzygnięto w pierwszej instancji.

Artykuł 10. Kompetencje Sądu Najwyższego

Sąd Najwyższy jest instancją

kasacyjną od uprawomocnionych decyzji, wyroków, orzeczeń i uchwał sądów okręgowych oraz spraw Sądu Apelacyjnego.

2. Sąd Najwyższy wydaje okresowe biuletyny o praktyce sądowniczej.

ROZDZIAŁ III SENAT SĘDZIÓW LITWY

Artykuł 11. Skład Senatu sędziów Litwy

1. Senat sędziów tworzą przewodniczący Sądu Najwyższego, przewodniczący i sędziowie wydziałów tego sądu, przewodniczący Sądu Apelacyjnego, przewodniczący sądów okręgowych.

2. Sekretarza Senatu sędziów spośród sędziów Sądu Najwyższego wybiera Senat.

3. Przewodniczącym Senatu sędziów jest przewodniczący Sądu Najwyższego.

Artykuł 12. Kompetencje Senatu sędziów

1. Senat sędziów:

1) na wniosek przewodniczącego Senatu sędziów rozpatruje praktykę sądowniczą i udziela swoim zaleceń co do stosowania ustawy;

2) rozpatruje skargi w związku z wnioskami komisji egzaminacyjnych sędziów oraz decyzji sądu honorowego sędziów.

Decyzje Senatu sędziów są ostateczne.

2. Minister sprawiedliwości, prokurator generalny ma prawo proponować przewodniczącemu Senatu sędziów rozpatrywanie zagadnień praktyki sądowniczej, uczestniczyć w posiedzeniach Senatu sędziów i wyrażać tam opinie w omawianych kwestiach.

Artykuł 13. Posiedzenia Senatu sędziów

1. Posiedzenia Senatu sędziów zwołuje przewodniczący Senatu sędziów nie rzadziej niż raz na pół roku.

2. O porządku dnia posiedzenia Senatu sędziów informuje się, projekty dokumentów wysyła się sędziom Senatu sędziów, ministrowi sprawiedliwości, prokuratorowi generalnemu nie później niż trzydzieści dni przed posiedzeniem.

3. Posiedzenie Senatu sędziów jest prawomocne, jeśli uczestniczy w nim co najmniej dwie trzecie członków Senatu sędziów. Uchwały Senatu sędziów podejmowane są w trybie głosowania jaśniego. Uchwałę uważa się za powziętą, jeśli głosowała za nią większość członków Senatu sędziów, uczestniczących w posiedzeniu.

4. Uchwały Senatu sędziów podpisują jego przewodniczący i sekretarz.

ROZDZIAŁ IV SĘDZIOWIE I KANDYDACI DO SĄDU

Artykuł 14. Sędzią sądu okręgowego

Sędzią sądu okręgowego może zostać obywatel Republiki Litewskiej w wieku powyżej 25 lat, mający wyższe wykształcenie prawnicze oraz predyspozycje fizyczne i duchowe niezbędne dla zawodu sędziego, dwudzieli staż w sądzie lub kandydata do sądu po złożeniu egzaminów sędziowskiego sądu okręgowego.

Artykuł 15. Sędzią sądu okręgowego i Sądu Apelacyjnego

Sędzią sądu okręgowego i Sądu Apelacyjnego może zostać sędzią sądu dzielnicowego, mający co najmniej trzydzieli staż pracy w charakterze sędziego lub prokuratora, staż pracy zastępcy prokuratora, adwokata, arbitra państwowego po zdaniu egzaminów sędziowskiego sądu okręgowego lub apelacyjnego.

Artykuł 16. Sędzią Sądu Najwyższego

1. Sędzią Sądu Najwyższego może być mianowany sędzią sądu okręgowego lub Apelacyjnego, posiadający co najmniej pięćdziesiąt lat stażu pracy sędziowskiego lub takż staż prokuratora Prokuratury Generalnej, staż pracy adwokata czy arbitra państwowego po złożeniu egzaminów sędziów Sądu Najwyższego.

2. Sędzią Sądu Najwyższego bez egzaminów może być mianowany obywatel Republiki Litewskiej, posiadający stopień naukowy z dziedzin prawa.

3. W wyjątkowych przypadkach sędzią Sądu Najwyższego może być mianowany sędzią sądu okręgowego, posiadający co najmniej pięćdziesiąt lat stażu pracy sędziowskiego po złożeniu egzaminów sędziowskiego Sądu Najwyższego.

Artykuł 17. Kandydat do sądu

1. Kandydatem do sądu może być obywatel Republiki Litewskiej, mający wyższe wykształcenie prawnicze.

2. Kandydata do sądu nie więcej niż na dwa lata w charakterze stażysty w sądzie okręgowym wyznacza minister sprawiedliwości.

3. Jeśli kandydat do sądu nie złożył egzaminów sędziowskiego sądu dzielnicowego, to zostaje zwolniony z obowiązków kandydata.

4. Kandydatami do sądu w okresie ich pracy w charakterze stażystów kieruje przewodniczący sądu. Program zatwierdza kandydata do sądu zatwierdza minister sprawiedliwości i przewodniczący Sądu Najwyższego.

ROZDZIAŁ V EGZAMINACJE SĄDOWE

Artykuł 18. Komisje egzaminacyjne sędziów sądów dzielnicowych

1. Komisje egzaminacyjne sędziów sądów dzielnicowych tworzy się w każdym okręgu spośród trzech sędziów tego sądu okręgowego na polecenie ministra sprawiedliwości.

Artykuł 19. Komisja egzaminacyjna Sądu Apelacyjnego i sądów okręgowych

1. Komisja egzaminacyjna sędziów Sądu Apelacyjnego, Sądu Apelacyjnego i sądów okręgowych tworzona jest spośród trzech sędziów Sądu Najwyższego na polecenie przewodniczącego tego sądu.

Artykuł 20. Program i regulamin egzaminów sędziów

1. Program i regulamin zatwierdzają przewodniczący Sądu Najwyższego i minister sprawiedliwości.

Artykuł 21. Egzamin sędziów

1. Egzamin sędziów zdają: a) osoby przed ich zgłoszeniem jako kandydatów na stanowiska sędziów;

2) sędziowie przed ich mianowaniem na sędziów sądów okręgowych, Sądu Apelacyjnego i Sądu Najwyższego.

ROZDZIAŁ VI MIANOWANIE SĘDZIÓW

Artykuł 22. Mianowanie sędziów sądów okręgowych

1. Kandydatami do sędziów sądów okręgowych doбира minister sprawiedliwości przede wszystkim spośród kandydatów do sądu.

2. Sędziów sądów dzielnicowych na stanowiska te mianuje Prezydium Rady Najwyższej Republiki Litewskiej na podstawie wniosku ministra sprawiedliwości i komisji egzaminacyjnej sędziów.

3. Sędziów sądów dzielnicowych wyznacza na miejsce pracy minister sprawiedliwości.

4. Przewodniczącymi sądów dzielnicowych, ich zastępców wyznacza minister sprawiedliwości.

Artykuł 23. Mianowanie sędziów Sądu Apelacyjnego i sądów okręgowych

1. Sędziów Sądu Apelacyjnego i sądów okręgowych wybiera przewodniczący Sądu Najwyższego po uzgodnieniu kandydatur z ministrem sprawiedliwości.

2. Sędziów Sądu Apelacyjnego i sądów okręgowych mianuje Prezydium Rady Najwyższej Republiki Litewskiej na podstawie wniosku przewodniczącego Sądu Najwyższego oraz komisji egzaminacyjnej sędziów.

3. Wyznaczonymi sędziów Sądu Apelacyjnego zatwierdza Rada Najwyższa Republiki Litewskiej.

Artykuł 24. Mianowanie przewodniczących wydziałów Sądu Najwyższego

Przewodniczącym Sądu Najwyższego oraz przewodniczącymi wydziałów mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

Artykuł 25. Mianowanie sędziów Sądu Najwyższego

1. Sędziów Sądu Najwyższego doбира Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

2. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

3. Sędziów Sądu Najwyższego doбира Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

4. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

5. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

6. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

7. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

8. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

9. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

10. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

11. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

12. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

13. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

14. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

15. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

16. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

17. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

18. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

19. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

20. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

21. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

22. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

23. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

24. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

25. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

26. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

27. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

28. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

29. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

30. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

31. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

32. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

33. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

34. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

35. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

36. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

37. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

38. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

39. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

40. Sędziów Sądu Najwyższego mianuje Rada Najwyższa Republiki Litewskiej na wniosek komisji egzaminacyjnej sędziów.

1. W przypadku nieobecności przewodniczącego sądu okręgowego, Sądu Apelacyjnego, Sądu Najwyższego Prezydium Rady Najwyższej Republiki Litewskiej pełnienie tych funkcji zleca jednemu z przewodniczących wydziałów tych sądów.

2. W sądzie dzielnicowym, w którym nie ma wiceprzewodniczącego w przypadku nieobecności przewodniczącego funkcje te tymczasowo pełni sędzią tego sądu, wyznaczony na zlecenie ministra sprawiedliwości.

ROZDZIAŁ VIII ZNAKI ROZPOZNAWCZE SĘDZIÓW I PRZYŚPIĘGA

Artykuł 36. Symbole władzy sądu i sędziów

1. W trybie określonym przez Prezydium Rady Najwyższej Republiki Litewskiej w salach sądów sądowniczych mają być flaga państwowa Litwy i godło państwowe Litwy.

2. Symbolami władzy sędziowskiej są Republiki Litewskiej, w toku sprawowania wymiaru sprawiedliwości są toga oraz odznaka — wizerunek podła państwowego Litwy.

3. Wzory symboli władzy sędziowskiej są Republiki Litewskiej i wzory legitymacji sędziów ustala Prezydium Rady Najwyższej Republiki Litewskiej.

4. Podczas rozpraw sądowych adwokat i prokurator ubrani są w togę określoną przez Prezydium Rady Najwyższej Litwy.

Artykuł 37. Przyśpiega sędziów

1. Osoba, mianowana na sędzię przed przystąpieniem do obowiązków w trybie określonym przez niniejszą ustawę składa przysięgę przed Radą Najwyższą Republiki Litewskiej lub Prezydium Rady Najwyższej Republiki Litewskiej, które ją mianowała lub zatwierdziły:

„Ja, sędzią (imię, nazwisko) przysięgam dochować wierności Republice Litewskiej, przestrzegać jej Konstytucji i ustaw, bronić praw człowieka, swobod i słusznych interesów, zawsze być uczciwym, humanitarnym i swym postępowaniem nie splamić miana sędziowskiego.

Tak mi pomóż Bóg!“. Przysięgę można i bez ostatniego zdania.

2. Sędzią składa podpis pod tekstem przysięgi. Tekst jego przysięgi przechowuje się w aktach sędziowskich sędziowskiego.

3. Przysięga jest prawomocna w ciągu całego okresu pracy sędziowskiej w sądach Republiki Litewskiej.

4. Osoba, mianowana na sędzię, lecz nie zaprzysiężona, nie może pełnić obowiązków sędziowskiego.

ROZDZIAŁ IX NIEZAWISŁOŚĆ SIEDZIOU SĄDU

Artykuł 38. Niezawisłość sędziowskiego

1. Sędzią są, realizujący wymiar sprawiedliwości, są niezależni, kierując się jedynie ustawą oraz własnym sumieniem i są odpowiedzialni przed Radą Najwyższą Republiki Litewskiej.

2. Sąd podejmując decyzję kieruje się tylko tymi ustawami, które nie kolidują z Konstytucją Republiki Litewskiej, uchwałami i rozporządzeniami rządowymi, kolidującymi z ustawami, innymi przepisami prawnymi nie kolidującymi z ustawami i uchwałami oraz rozporządzeniami rządu.

3. Ingerencja władz państwowych i organów administracji, partii politycznych, organizacji społecznych, ruchów społecznych, funkcjonujących oraz innych obywateli do działalności sędziowskiej jest zakazana i ściąga na siebie odpowiedzialność w trybie ustawowym.

4. Wiecie, pikietory oraz inne akcje w odległości bliższej niż ustawa dozwolono od sądu i w sądzie, którym ustają się wpływając na sędzię lub sąd, oznaczając ingerencję w pracę sędziowskiego lub sądu.

(Dokończenie nastąpi)

Wileńszczyzna wspiera Uniwersytet Polski w Wilnie

Pierwszy semestr Uniwersytetu Polskiego w Wilnie (UPW) zakończył się 25 stycznia br. W ciągu tego semestru profesorowie i wykładowcy mieli ponad 1000 godzin wykładów i ćwiczeń ze studentami dziesięciu kierunków.

A pierwszą sesję zimą studentów i słuchaczy kursu przygotowawczego złożył pomysłami. Studenti i wykładowcy odczuwają niestanne wsparcie uniwersytetu ze strony całego społeczeństwa Wileńszczyzny. Dary pieniężne na UPW przekazywały liczne organizacje społeczne, całe rodziny, jak również osoby prywatne. Za pomoc materiału oraz wsparcie moralne jest prosił Uniwersytet w Wilnie, ale chętniej przyjąć dary, które nie są szczególnie obecnie w okresie jego tworzenia się. Wielu ludzi poświęca swój czas i siły uczelni nie otrzymując wynagrodzenia. Otrzymujemy dużo listów od mieszkańców Wileńszczyzny, w których ofiarują swoją pomoc.

Oto jeden z takich listów od mieszkanki wsi Dębówka rejonu wileńskiego, który pisze: „Nie mogę ofiarować pieniędzy na odrodzenie uniwersytetu w Wilnie, ale chciałbym przyczynić się do tej uczelni. Mam życiową praktykę, i jak niektórzy mówią — złote serce. Jestem stolarem, elektrykiem, malarzem, murarzem. Znam litewski, rosyjski... Chciałbym być potrzebny naszej sprawie. Chciałbym, żeby i moja ciekawość pozostała dla potomnych”. G.K. Takie listy napisane ze szczerą sercem dodają nam otuchy. W trudnym dla nas okresie podujemy do wiadomości publicznej dalszy ciąg listy ofiarodawców na rzecz UPW oraz sumy

przez nich przekazane: Noniewicz Lucja i Bohdan — 300 rb, Kolo ZPL Parku Takowskie — 470 rb, Byliński Wincenty — 1000 rb, Wileńska Wyższa Szkoła Rolnicza — 1050 rb, Stankiewicz Antoni — 200 rb, Dźdowski Tadeusz — 100 rb, Kula Zenon — 50 rb, III Zjazd ZPL — 9497 rb, 21 dolarów, Werbalis Z. — 260 rb, Dombrowa Helena — 1000 rb, Oddział ZPL Fabryki Aparatury Palinowej — 1105 rb, Oddział ZPL rejonu wileńskiego — 950 rb, Przedsiębiorstwo „Zuwerda” — 5000 rb, Siemaszko Tadeusz — 1000 rb, rodzice uczniów Wileńskiej Szkoły Średniej im. A. Mickiewicza — 2932 rb, nauczyciele Wileńskiej Szkoły Średniej im. A. Mickiewicza — 3025 rb, oddział ZPL rejonu sołecznickiego — 3200 rb, Soroko Eucjan — 25 rb, Kolo ZPL m. Troki — 670 rb, Rusiecka Helena — 100 rb, Hryniewska Leokada — 100 rb, Wirpszo Wanda — 50 rb, Kolo ZPL Wileńskiej Szkoły Średniej im. A. Mickiewicza — 175 rb, Filipowicz Tadeusz — 1000 rb, tureńska parafia — 3000 rb, Szejko Józef — 1000 rb, Andrzejewski Adam — 200 rb, Tamkun Eleonora — 200 rb, Kraśnikowa Nijole — 200 rb, Potęjko Lila i Kazimiera — 400 rb, Wałuszko M. — 200 rb, rodzina Nowosiewiczów — 500 rb, Kolo ZPL m. Jaszuny — 500 rb, Nausiewicz Krystyna i Henryk — 500 rb, nauczyciele Kolesnickiej Szkoły Średniej w rej. sołecznickim — 729 rb, Bogdan Teofil — 150 rb, Witkowski N. — 300 rb, Szutowa A. — 100 rb, Renszys B. — 300 rb, Renszys

J. — 200 rb, Wołyniec Z. — 150 rb, Szatulek K. — 100 rb, Jaczewicz E. — 200 rb, Fadijew B. — 100 rb, Skarżyńska G. — 100 rb, Wroblewska T. — 150 rb, Jaczewicz M. — 50 rb, Rojek Wanda i Tadeusz — 300 rb, Marcinkiewicz Józef — 200 rb, Jaczewicz Jadwiga — 250 rb, Walinkiene Wanda — 200 rb, Marcinkiewicz Józef — 200 rb, Szaiter Anna — 200 rb, Beinardowicz Stanisław — 200 rb, Beinardowicz Jerzy — 200 rb, Podpiński Czesław — 200 rb, Iwaszkiewicz Stanisław — 200 rb, Lipniewicz Eugeniusz — 200 rb, Ledichowa Alina — 150 rb, Krzywaska Janina — 400 rb, Mikulewicz Janina — 20 rb, Pleśiak Halina — 80 rb, Sidorowicz Eleonora — 2 dolary, Bartoszk Alina — 100 rb, Bartosiewicz Danuta — 200 rb, Stankiewicz Rytka i Walery — 500 rb, Radczenko — 1000 rb, Kolo ZPL rodziny Kleczkowskich — 100 rb, Lottik Jolita — 100 rb, Rutkauskiene Maria — 200 rb, Lachowicz R. — 420 rb, Barkowski Tadeusz — 120 rb, Zerkowa A. — 100 rb, Mieczkowski Julia — 200 rb, Kolo ZPL osiedla Mejszajga — 3102 rb, Stowarzyszenie Kulturalne Polaków w Wilnie im. W. Syrokomli — 10000 rb, Kolo ZPL Wojdaty, przekazała Wojtkiewicz Czesława — 3146 rb, Skarbanka ZPL na UPW — 520 rb, 69 dolarów, ZSA „International” — 20000 rb, ZSA „Iwa” — 5000 rb, nauczyciele Butrymańskiej Szkoły Średniej w rej. sołecznickim — 690 rb, nauczyciele Sołecznickiej Specjalnej Szkoły-Internatu — 725 rb, Kaleta

Barbara — 155 rb, Kolo ZPL m. Wilno, ul. Dukszta 18 — 215 rb, skarbanka na kiermasz „Kaziuczek Niemienycy” — 1441 rb, 10 dolarów, Stankiewicz Hanna — 164 rb, nauczyciele Wileńskiej Szkoły Średniej nr 29 — 3000 rb, Kondratowicz Leonard — 1000 rb, Kolo ZPL zakładu „Eifa” — 300 rb, Konferencja miejska ZPL — 181 rb, 1 dolar, Andrejewski Franciszek — 300 rb, Szyrwinski Jan — 300 rb, Syrniki Marien — 200 rb, Zamostki Romuald — 500 rb.

Kto nie został wymieniony dotychczas (K.W. nr 242, 12.9.91, 03.01.92) w spisie fundatorów UPW prosimy o kontakt pod tel. 62-05-16 lub 74-38-42.

Podajemy również nasze zmienne konto bankowe: Komercyjny bank „Litimpex” filia Sodu, m. Wilno, nr konta 700040, kod bankowy 260101171, Stowarzyszenie Naukowców Polaków Litwy, z dopiskiem: na Uniwersytet Polski w Wilnie. Dary pieniężne można również złożyć do kasy Rady Założycielskiej pod adresem m. Wilno, ul. Subocz 5, tel. 61-15-16 lub 22-42-46 w dni powszednie od 15.00 do 18.00, a w poniedziałek i środę do 20 godzin.

W dobie tworzenia się Uniwersytetu ma wiele wydatków. Oto podstawowe:

- stoty dla studentów,
- sekcje i regaty
- na książki

dla biblioteki — 54400 rb,
— wydatki biurowe i gospodarcze — 100000 rb,
— delegacje — 50000 rb,
— przyjęcie gości UPW — 15000 rb,
— wynagrodzenie godzinne wykładowców i personelu technicznego (5 osób) — 30000 rb,
— stypendium i zasiłek dla studentów w semestrze letnim — 24000 rb.

Nie tylko dary pieniężne, ale i cenne dla Uniwersytetu Polaków potrzebujemy mieszki i pokoje gościnne dla profesorów i wykładowców przyjeżdżających do Wilna na wykłady do Uniwersytetu Polskiego. Mamy dary zgłoszeń z Polski i innych krajów, lecz nie możemy wszystkich przyjąć, bo za hotel musimy obecnie płacić około 50 dolarów USA za dobę. Brakuje również fortepianu lub pianina, niezbędnego do nauczania muzyki na kierunkach wychowania fizycznego, nauczania początkowego i wzornictwa technicznego i plastyki.

Serdecznie dziękujemy wszystkim ofiarodawcom za wsparcie Uniwersytetu Polskiego w Wilnie i postawę obywatelską, godną prawdziwych Polaków.

Prof. R. BRAZIS,
Prof. E. SZPILEWSKI

Czas konkretnych działań

W piątek w Ministerstwie Komunikacji Litwy odbyła się narada pracowniców Lotnictwa Cywilnego R.L. i z nim współpracujących branż i resortów. Jej tematem było opracowanie linii strategicznej tej gałęzi gospodarki narodowej. W naradzie wzięli udział przedstawiciele Departamentu Lotnictwa Cywilnego ministerstwa, dyrektorzy zakładów i spółek akcyjnych przemysłu lotniczego, przedstawiciele Wileńskiego i Kowniewskiego uniwersytetów technicznych, Ryskiego Uniwersytetu Lotniczego i in. placówek naukowych.

Na porządku dziennym znalazły się trzy zagadnienia: problemy remontu sprzętu lotniczego, rozwoju przemysłu lotniczego oraz zagadnienia szkolenia kadry dla lotnictwa. Głównie zabierali ponad 20 mówców, lecz wystąpienia świadczyły o tym, że ogółem nie konkretnego w branży jeszcze się nie robi. Każdy starym zyczajem czeka na globalne i ogórne wskaźniki.

Występujący uskarżali się, że dotąd nie ma generalnej linii rozwoju. Nie wiadomo, na kogo się orientować: na Wschód, czy na Zachód, na własny przemysł samolotowy, czy raczej remonty, na prywatyzację, czy raczej centralizację.

Sekretarz odpowiedzialny Litewskiego Aeroklubu A. Mintauskas wzywał do czujności, bowiem wycofujące się wojska białego ZSRR mogą wywołać spore bogactwo narodowego republiki. Radził zatrudnić jak najwięcej własnych pracowników na bazach wojskowych i w zakładach przemysłowych, aby uczyli się u specjalistów i jednocześnie pilnowali majątku.

Dyrektor spółki inwestycyjnej „Wiliunias awiakompanija” H. Galinis poruszył problem przesiedlenia na paliwa dostarczane przez Mazowiecką Rafinerię, na remont samolotów własnymi siłami, we własnych kompleksach technicznych. Na razie nie wszystkie jednostki, będące w dyspozycji Litewskiego Lotnictwa Cywilnego wymagają remontu, ale w końcu stulecia minie ich termin gwarancyjny (25—35 lat). Mówił on o wysokich cenach remontów, szczególnie malowania kadłubów, które pochłania

ją 50 proc. środków przeznaczonych na remont. Jeżeli kiedyś naprawa jednego silnika wymaga 300—400 tys. rb, to teraz — 2 milionów.

Kierownik sektora przemysłu A. Paszkaukas zgłosił wiele racjonalnych propozycji. Powiedział on, że większość specjalistów byłego przemysłu lotniczego pragnie pozostać w branży. Przyjęli oni obywatelstwo litewskie i należy wyzyszczać ich wiedzę i doświadczenie. Zdaniem A. Paszkaukasa, do naprawy silników samolotowych można w pewnym stopniu wykorzystywać warsztaty naprawy samochodów oraz siłaków. Ale najważniejsze to ustalenie głównych kierunków rozwoju, co się opłaca, a co nie, jakie są nasze możliwości zarówno w produkcji, jak też zbytku. Zdaniem A. Paszkaukasa, warto było kooperować się z odpowiednimi branżami Łotwy i Estonii, ustalić jakie specjalizacje. Byłoby to znacznie wygodniejsze i tanższe.

Dyrektorzy indywidualnych przedsiębiorstw i spółek akcyjnych przemysłu lotniczego mówili o problemach nurtujących ich zakłady. Dyrektor spółki z Poniewiezia, słynny W. Kengsalla, który swego czasu przeleciał własnym samolotem do Szwecji, proponował ustalić, w jakich ilościach i do czego będą potrzebne Litwie samoloty. A więc: dla lotnictwa rolnego, sanitarnego, szkolnego, dla geodetów, wojskowych, policji, biznesmenów. Roztoczył on piękne perspektywy, jakie mają warsztaty naprawy zabytkowych samolotów, które w innych krajach są bardzo rentowne. Powiedział on, że zbudował bardzo wygodny, nieduży samolot dla potrzeb lotnictwa, ale Ministerstwo Rolnictwa dotąd nim się nie zainteresowało.

W. Kengsalla pragnie rozpocząć budowę samolotów komercyjnych, używanych przez biznesmenów do przelotów do innych krajów w celu podpisania kontraktu, czy zawarcia innej transakcji. Największy problem, niestety, jak wszędzie stanowią finanse.

Dyrektor spółki „Eva” A. Zemitis skrzył się, że Ukraina i Rosja wycofują obecnie swe

zamówienia, A. Jonuszka — dyrektor zakładów samolotów sportowych z Prienai — na brak statusu prawnego, który by regulował zakres spraw związanych z przemysłem lotniczym. Radził wstrzymać w pracy dających specjalistów przemysłu wojskowego, zastanowić się, co robić z tak dużą ilością lotników. Jest ich 145 — większych i mniejszych. Ich utrzymanie wymaga dużo środków, a kto wie, ile ich Litwie potrzeba. Jedni byli za współpracę ze Wschodem, inni protestowali i mówili, że dość mają Wschodu i trzeba nacelować się tylko na Zachód. Zapal tych ostatnich ostudził jeden z występujących, który zacytował wypowiedź niemieckiego specjalisty od biznesu lotniczego: „Zami nie opłaca się robić interesów: ważna produkcja jest złej jakości, macie złą obsługę, a w dodatku kradniecie”.

Na naradzie omawiano problemy przygotowania kadry dla lotnictwa i przemysłu lotniczego.

Minister J. Birizkis przypomniał obecnym, że rozwój lotnictwa hamowało opóźnione zatwierdzenie budżetu państwa. Powiedział on, że wyprzedzi obecnym na naradzie zostaną podsumowane w resorcie i wyciągnięte się na ich podstawie odpowiednie wnioski, które pomogą w wytyczeniu głównych kierunków. Wezwał on obecnym do samodzielnego działania, wykazania inicjatyw. Szczególnie dotyczyło to indywidualnych przedsiębiorców. Powinni oni sami dbać o surowce, o rynki zbytu. Jedynie, czego się od nich wymaga — to przestrzeżenie ustawodawstwa republiki. No i powinien być efekt ekonomiczny.

Minister przypomniał, że swego czasu proponował przemysłowi wojskowemu współpracę, ale nie znajdowano zrozumienia. Teraz nie jest za późno, by taka współpraca nawiązała.

Na zakończenie minister J. Birizkis przedstawił obecnym nowego dyrektora generalnego Departamentu Lotnictwa Cywilnego Litwy. Został nim Domas Balandis.

Barbara ZNAJDZIŁOWSKA

Na łamach „Przeglądu Kresowego”

Wiele aktualnie ukazuje się w Polsce czasopismo, biuletynowy, jednodzienny wydań, poświęcony problematyce ziem należących dawniej do RP. „Przegląd Kresowy” bez wątpliwości jest pozycją jedną z najważniejszych, ambitną, redagowaną w taki sposób, by pokazać wszechstronnie i dogłębnie obecną sytuację terenów Ukrainy, Białorusi, Wileńszczyzny, twórczym ogniskiem tzw. Kresy Rzeczypospolitej.

Analizowane są więc aspekty polityczne, gospodarcze, społeczne, kulturalne. Co ważne, i co czystokrót wyróżnia „Przegląd Kresowy” od innych pism, to unikanie rozpaniewiania negatywnych faktów z przeszłości. Natomiast szeroko się mówi o sprawach międzynarodowego porozumienia, współpracy i współpracy. Ostatni numer, który dotarł do redakcji „K.W.” jest właśnie tego przykładem. W ca-

łości niemal został poświęcony Ukrainie, choć znalazły się i inne ciekawe materiały, mniejszości rosyjskiej. Jakże mówiący o przyzyciach, Polacy zgłoszili Rosjan na terenach Polski. Znalazła się także ciekawa publikacja nt. życie starych obywateli w okolicach Augustowa, a z tematyki litewskiej spotkanie z Tomaszem Janiewiczem opowiadania Algirdasa Pacłusa „Pod wiatrów”. Na uwagę godną uwagę zasługują obszerna publikacja Jerzego S. Wojciechowskiego pt. „I Dynia Pielęgniarki Legionów Józefa Piłsudskiego”. Trudno wyszczególnić wszystkie materiały. Dla każdego, kto interesuje historią, zwłaszcza traktowaniem spraw kresowych Kresów warto postarać się o nabycie „Przeglądu Kresowego”.

Inf. w.t.

SŁOWO O KOMPozyTORZE

Pracownicy moskiewskiego wydawnictwa „Mirzka” kończą pracę nad wydaniem książki W. Rudzińskiego „Stanisław Moniuszko”.

Ekran

HELIOS - 1 sala - „Klatka” (USA) o 11, 13, 15, 17, 19, 21. II sala - „Podwójny cios” (USA) o 10, 30, 12, 30, 14, 30, 16, 30.

„Wojna i pokój” (film i, Rosja) o 13, 20. DRUGIYSTE - „Okno za okno” (USA) o 14, 30, 16, 30.

TEWYNE - Wideo sala - „Kroi kickboxing” o 12, 16, „Podwójny cios” o 14, 18, „Pięknosc” o 20.

Z RÓŻNYCH STANOWISK

Moskiewskie wydawnictwo wydało dwa zbiory, poświęcone jednemu tematowi. Odnawiają one dwa poglądy na wojnę sowiecko-polską 1920 roku.

Telewizja

WTOREK, 31 MARCA

LTV-1

7.45 - Na dzień dobry. 8.10 - Nowości ze świata. 8.25 - 01... 02... 03. 8.55 - Telegiełda. 9.05 - Nasz język. 9.35 - Uczyńmy się litewskiego. 9.50 - Stop-AIDS! 10.05 - Studio sportowe. 10.30 - Dla kobiet. 17.50 - Nowości. 18.00 - Studio polskie. 18.10 - Wiadomości. 18.20 - Koncert. 19.05 - Ekurier. 19.20 - Reforma rolnictwa. 19.50 - Słowo chrześcijańskie. 20.00 - Dobranoc. 20.25 - Reklama. 20.30 - Panorama. 21.00 - Wyjaśnienie państwowe. 21.15 - Program ekonomiczny. 22.10 - TV film fab. „Monopol”. Odc. 26. 23.00 - Fakt. 23.15 - Wiadomości wieczorne.

LTV-2

17.40 - Film animowany. 17.50 - Lekcja angielskiego. 18.05 - Arthur and Gerald Show. 18.30 - Przegląd regionalny. 19.10 - Program dla studentów „Akademia”. 19.30 - Wiadomości. 19.45 - Lekcja angielskiego.

WARSZAWA

11.00 - „Dynastia” - serial prod. USA. 11.50 - Magazyn kulinarny. 12.05 - Kwadrans na kawę. 12.20 - Program muzyczny. 13.00 - Wiadomości. 13.15 - 17.10 - Telewizja edukacyjna. 17.10 - Program dnia. 17.15 - Dla dzieci: „Tik-Tak”. 18.05 - Język angielski dla dzieci. 18.15 - Teleexpress. 18.35 - „Królik Bugs przedstawia” - serial prod. USA. 19.00 - „Długa rosyjska rewolucja” (2) - film dok. prod. ang. 19.50 - Zaproszenie do teatru TV: „Męczyzna” Gabrieli Zapolskiej. 19.55 - „Test” - magazyn konsumenta. 20.15 - Dobranoc. 20.30 -

Wiadomości. 21.05 - „Dynastia” - serial prod. USA. 22.00 - „Co do grosza” - pytania i odpowiedzi. 22.30 - „Oscary-92” (cz. 1) - retransmisja z Los Angeles. 23.45 - Wiadomości wieczorne. 0.25 - „Oscary-92” (cz. 2).

Moskwa I

5.00 - Poranek. 7.30 - Program dnia. 7.35 - Kreskówki. 8.05 - TV film fab. „Kapitan Łamigłowa”. Odc. 2. 9.10 - Przegląd piłkarski. 9.40 - Film fab. „Ponad górami”. 11.00 - Dziennik. 11.20 - Program. 11.25 - Gimnastyka rytmiczna. 11.55 - TV film dok. 12.55 - S. Prokofjew. Suita z baletu „Romeo i Julia”. 13.20 - Kuryle południowe. 13.40 - Notes. 13.45 - Hale targowe. 14.00 - Dziennik. 14.20 - Program. 14.25 - Gimnastyka oddechowa. 14.40 - TV film fab. 16.05 - Kreskówka. 16.20 - Dzieciocy klub muzyczny. 17.00 - Dziennik. 17.20 - Program. 17.25 - Melodie ludowe. 20.00 - Dziennik. 20.35 - Film fab. „Zycie według limitu”. 21.45 - Teleskop. 22.15 - Temat. 23.00 - Dziennik. 23.20 - Program. 23.25 - Międzynarodowy turniej w gimnastyce sportowej. 0.25 - TV film fab. „Przekaz dalej...”.

TV Rosji

7.00 - Więci. 7.20 - Język francuski. 7.50 - W wolnym czasie. 8.05 - Język francuski. 8.35 - Godzina dla dzieci z lekcją francuskiego. 9.35 - Film fab. „Przygody Nukki”. 11.05 - Kreskówka. 11.15 -

Winyłowe dżungle. 12.00 - Panorama dok. 12.40 - Sprawa chłopska. 13.00 - Więci. 15.00 - Przerzut plus. 15.30 - Wyznanie miłości. 15.45 - Sprawa chłopska. 16.40 - TINKO. 16.55 - W wolnym czasie. 17.10 - Jeseli macie ponad... 17.40 - Informator parlamentarny. 17.55 - Program informacyjno-analityczny. „Rosja i świat”. 18.25 - Program sportowy. 18.55 - Reklama. 19.00 - Więci. 19.20 - Święto co dzień. 19.30 - Wiadomości kryminalne. 19.45 - Wideofilm „Skrypczy”. 20.40 - TV Teatr Rosji. N. Gogol - „Nos”. Część 1. 21.55 - Reklama. 22.00 - Więci. 22.20 - Prognoza astrologiczna. Reklama. 22.25 - N. Gogol - „Nos”. Część 2. 23.30 - Resyjskie wideo „Obywatele nocy”.

ŚRODA, 1 KWIECISTA

LTV-1

7.45 - Na dzień dobry. 8.10 - Nowości ze świata. 8.25 - Nasz elektorat. 8.30 - Zdrowie rodziców. 9.00 - Ojczyzna. 9.55 - TV film fab. „Monopol”. Odc. 26. 17.50 - Nowości. 18.00 - Studio polskie. 18.10 - Wiadomości. 18.20 - Film animowany. 18.30 - Słowo robotnicze. 19.15 - Program humorystyczny. 19.55 - Nasz elektorat. 20.00 - Dobranoc. 20.25 - Reklama. 20.30 - Panorama. 21.00 - Studio państwowe. 22.00 - Program rozrywkowy. 22.20 - Kawiarnia „Arka”. 23.20 - Wiadomości wieczorne.

LTV-2

19.30 - Lekcje angielskiego. 18.45 - Przegląd regionalny. 19.25 - Rozmowa we trójkę. 19.45 - Lekcje angielskiego. 20.00 - Wiadomości. 20.35 - Dla rolników. 21.05 - Film fab. Podczas przerwy o 22.00 - Wiadomości.

WARSZAWA

11.00 - „Kobieta za ladą” (3) - serial prod. czeskosłowackiej. 11.50 - „Głowa do góry” - magazyn. 12.15 - Kultura na wsi. 13.00 - Wiadomości. 13.15 - 17.10 - Telewizja edukacyjna. 17.10 - Program dnia. 17.15 - Dla młodych widzów: „Latający Holender”. 17.45 - „Wychowawca” - serial prod. USA. 18.15 - Telexpress. 18.35 - Klinika zdrowego człowieka. 19.00 - „Bill Cosby Show” - serial prod. USA. 19.30 - Rewizja nad.

POLSKA FIRMA

„WARMIA”

możesz kupić mieszkanie, działkę, dom w Polsce. Wilno, tel. 26-69-68.

KTO URODZIŁ SIĘ 31 MARCA

To osoby inteligentne, wyidealizowane, optymistyczne, nastawione do życia. Reszują na kłopotliwych w sytuacji. Nic nie wchodzi im w drogę. Najbardziej widać ich, co sami robia lub robić w kontaktach między ludźmi. Są niekto wni. W miłości bardzo zaangażowani. Ich wada jest wola, bezkrytyczność nadmierne w różny pozowanie na smutność w różnych dziedzinach nauki.

Kalendarium

- * Wtorek (31.III) jest 91 dniem 1992 r. Do końca roku 275 dni.
* Znak Zodiaku - Baran.
* Imieniny: Balbiny, Beniamin, Gwidona.
* Wschód słońca - 6.54, zachód - 19.53. Długość dnia 13 godz. 59 min.

Pogoda

Litewska Służba Hydrometeorologiczna przewiduje za 31 marca zachmurzenie z przejaśnieniami, bez opadów, wiatry południowo-zachodni, umiarkowany. Temperatura 1-6 stopni ciepła.

W ciągu następnego dwudni krótkotrwałe opady, temperatura w nocy 1-6, w dzień 6-11 stopni ciepła.

zwyczajna. 20.00 - 10 min. dla ministra pracy. 20.15 - Dobranoc. 20.30 - Wiadomości. 21.00 - Polskie ZOO 21.20 - Półniny europejskiej gąsienicy w pilce nożnej. 23.10 - „Jedlex” - program publicystyczny. 23.45 - Wiadomości wieczorne. 24.00 - „Daleko od smy” - serial TP.

Moskwa I

5.00 - Poranek. 7.30 - Kreskówki. 8.20 - Dziecięcy klub muzyczny. 9.00 - Filmy fab. 9.40 - Hokejowe mistrzostwa WNP. 11.00 - Dziennik. 11.30 - Program inform.-muz. „Femmata”. 11.50 - Film dok. 12.30 - „Salon prowincjonalny”. 12.50 - Jak osiągnąć sukces. 13.10 - Notes. 13.15 - Telexpress. 14.00 - Dziennik. 14.20 - Dzieci w drodze. 14.50 - TV film fab. „Kierowca na jeden rejs”. Odc. 16. 16.00 - Rock Max. 17.00 - Dziennik. 17.20 - Makina. 17.50 - Nie ma problemu. 23.00 - Dziennik. 23.20 - Program. 23.25 - Limpopo. 23.30 - TV film fab. „Kierowca na jeden rejs”. Odc. 1.

Redaktor Zbigniew BALCEWICZ

Usługi XERO oraz biuro ogłoszeń i reklamy - ul. Subocz 1 (od podwórka) czynne od 9.00 do 17.00 w dniach pracy. Tel.: 62-66-04.

PILNE ogłoszenia są przyjmowane w redakcji, al. Laiswes 60, 12 piętro, pokój nr 1212, tel. 42-69-63.

ZSA „POLKOM”

ZAPRASZA NA WYCIECZKĘ KOMERCYJNO-KRAJOZNAWCZĄ DO POLSKI I SŁOWACJI NA 4 DNI.

Piękna czasowa miejscowość u podnóża Gór Tatrzańskich w Słowacji nie zostawi obojętnym żadnego z tych, którzy ją raz zobaczą, a wieczorem „po zjóniku” przy dźwiękach orkiestry cygańskiej - to rzecz niepowtarzalna.

Dla wycieczek z Litwy w miesiącach kwiecień - czerwiec pobyt w Słowacji ze zniżką.

Koszty - 86 USD i 600 rb.

Wyjazd 24 kwietnia.

SPRÓBUJECIE A NIE POŻALUJECIE!

Zwracać się po skierowania we środy i czwartki od godz. 14 do 18 ul. Subocz 1 (tel. 62-66-04 lub 42-79-77).

KURIER Wileński

Dziennik społeczno-polityczny Rady Najwyższej i Rządu Republiki Litewskiej. Ukazuje się od 1 lipca 1953 r.

Nasz adres: 2019, Wilno, al. Laiswes 60. Indeks 67218. Cena 1 rb. (13 kop. akcyza). W Polsce - 800 zł. Zam. 1163. Nr rejestracji - 322. Drukarnia przedsiębiorstwa „Spauda”.

TELEFONY: Redaktor - 42-79-01, zastępcy redaktora - 42-79-04, 42-79-48, sekretarz odpowiedzialny - 42-79-49. Działy: państwa i samorządu terenowego - 42-78-63, ekonomiczny - 42-78-54, etyki, rodziny i prawa - 42-79-64, prawnik - 42-75-76, szkolnictwa i młodzieży - 42-79-73, 42-69-86, życia politycznego - 42-79-66, życia wsi - 42-79-68, 42-78-90, stoczny oraz aktualności - 42-79-77, handlu, usług i komunikacji - 42-79-56, literatury i sztuki - 42-79-88, felietonów i sportu - 42-90-63, badań - 42-69-65, komercyjny oraz organizacyjny - 42-72-70, fotokorespondenci - 42-90-81, tłumacze - 42-90-60, 42-72-71.

Redaktor Zbigniew BALCEWICZ. Usługi XERO oraz biuro ogłoszeń i reklamy - ul. Subocz 1 (od podwórka) czynne od 9.00 do 17.00 w dniach pracy. Tel.: 62-66-04. PILNE ogłoszenia są przyjmowane w redakcji, al. Laiswes 60, 12 piętro, pokój nr 1212, tel. 42-69-63.